

Beszámoló a 20. INQUA (International Union for Quaternary Science) Kongresszuson való részvételről

Pályázó:

Pató Zsuzsanna, PhD hallgató, ELTE TTK, Növényrendszertani, Ökológiai és Elméleti Biológiai Tanszék

A konferencia általános bemutatása:

Az INQUA (International Union for Quaternary Research) 1928-as megalapítása óta a negyedidőszaki kutatások legjelentősebb nemzetközi szervezete, amely elsődleges céljának tekinti az elmúlt 2.6 millió év környezetváltozásaival foglalkozó kutatások támogatását és az azokból származó eredmények összefogását. A négyévente megrendezett Kongresszus az eredmények megosztásának egyik legfontosabb fóruma, ahol rendszerint közel 50 ország 2500-nál is több kutatója képviselteti magát. Az idén Dublinban rendezett kongresszus 5 napja alatt naponta 15-24 előadás szekcióra, egy-egy plenáris előadásra és egy-egy poszter szekcióra került sor. A témák ennek megfelelően a teljes negyedidőszaki kutatást lefedték: a tengerszintváltozásoktól és paleoáramlatoktól kezdve az ember-bioszféra kölcsönhatásokon, a paleoklíma modellezéseken, sztratigráfiai kutatásokon, szárazföldi közetképződési folyamatokon és vegetációváltozásokon át a kronológiai kutatásokig.

A részvétel indoklása

A kongresszus a szűkebben vett szakterületem legfontosabb fóruma, mivel doktori kutatásomban elsősorban paleobotanikai módszerekkel a bükk Holocénbeli elterjedésével foglalkozom, különös tekintettel a klíma-, ill. emberi hatásra történt area-változásokra. Eredményeim és készülő kéziratunk ezen a fórumon történő bemutatása, ill. a terület nemzetközi jelentőségű kutatóival való találkozás PhD hallgatóként egyedülálló lehetőség volt.

Részvétel hatása, eredményei

A Kongresszus legnagyobb hatással talán magával a monumentalitásával volt rám: 4 nap alatt lehetőségem volt áttekinteni, hogy meddig terjed és mennyire hihetetlenül sokszínű a tudományterületünk, továbbá azt is, hogy az én konkrét kutatásom hogyan kapcsolódik a negyedidőszakról eddig megszerzett globális tudásanyaghoz. Azt gondolom, hogy ehhez a felismeréshez máskülönbén sokhónapnyi szakirodalom olvasásra lett volna szükségem (ha egyáltalán lehetséges lett volna).

A kongresszuson rengeteg előadást hallgattam meg, legérdekesebbeknek az újvonalas, DNS-alapú proxikkal dolgozó, ill. az emberi tájhasználat hosszú távú hatásaival foglalkozó kutatásokat találtam. Ezekből számos olyan új vagy éppen készülő publikációt ismertem meg, amely konkrétan is segíti majd a saját eredményeim jobb kontextusba helyezését (gondolok itt - a teljesség igénye nélkül - pl. *Laura Parducci*, *Kathy Willis*, *Thomas Giesecke*, *Kelsey Lorberan* és *Martin Theuerkauf* munkásságára).

A rendezvény során a saját kutatásunkat poszteren mutathattam be. Bár minden érdeklődővel való beszélgetés motiváló volt, különösen örültem neki, hogy az eredményeink felkeltették az európai Holocén bükkterjedéssel foglalkozó elismert kutató, *Donatella Magri* figyelmét is. Beszélgetésünk alapján kiderült, hogy az munkánkat szívesen hivatkozná egy éppen készülő kéziratában.

A rendezvény során rajta kívül számos más szaktekintéllyel is lehetőségem volt személyesen megismerkedni és beszélgetni: többek között a jégfűrészekből készült kronológiát szinkronizáló *Sune Rasmussen*nel, az Allerød és Bolling periódusok leírásában nagy szerepet játszó *Wim Hoek*kel, a kutatócsoportunkat is érintő INTIMATE projekttel és a tephra rétegekkel foglalkozó

Christine Lane-nel, az európai pollen-alapú klíma rekonstrukcióért felelős *Heikki Seppä*-val, és végül, de nem utolsó sorban az *Encyclopedia of Quaternary Science* c. alapmű szerzőjével és szerkesztőjével, *Elias Scott*-tal.

Mivel a kutatás mellett környezeti neveléssel és tudománypopularizációval is foglalkozom, a kutatási eredmények közérthető szemléltetésével foglalkozó előadásokat is hasznosnak találtam. Különösen kiemelkedőnek találtam *Oliver Wilson* és kollegái munkáját, akik mikroszkóppal készült pollen képek 3D nyomtatható verzióját készítették el és tették mindenki számára hozzáférhetővé. Kutatócsoportunkkal tervezzük ilyen pollen modellek elkészítését, és felhasználását a Kárpát-medencei vegetáció változásaival foglalkozó tantárgyak oktatásában, ill. hazai tudományos ismeretterjesztő rendezvényeken.

A kongresszus középső napját hagyományosan nem előadásoknak, hanem az adott ország negyedidőszaki szempontból érdekes helyszíneit célzó kirándulásoknak szentelték. Bár a hivatalos kiránduláson – azok közép-kelet európai mértékkel véve igen magas ára miatt – sajnos nem tudtam részt venni, önálló szervezésben lehetőségem volt eljutni Írország kiemelkedő természeti és geológiai értékeit jelentő Moher-sziklákhöz és a burreni karrmezőhöz. Mivel korábban nem jártam óceáni éghajlatú országban, a területre jellemző növényfajok és madarak megfigyelése nagy élményt jelentett.

Külön örülök, hogy a kongresszus szüneteiben lehetőségem volt Dublinból is ízelítőt kapni: a Jeanie Johnston hajómuzeum meglátogatása hozzásegített az ír emigrációról, és annak az ír ill. amerikai kultúrára gyakorolt hatásának felismeréséhez. A Trinity Collage könyvtárát az egyik legrégebbi épen megmaradt európai könyv, a gyönyörűen illusztrált, 1200 éves kells-i kódex miatt kerestem fel – egyúttal azonban 18.-sz-i és kortárs ír költészetet is megismerhettem (és egyben meg is kedveltem).

Végül, de nem utolsósorban - mivel az utazás, ill. a Kongresszus is angol nyelvű közegben történt - az ott töltött idő az angoltudásom gyakorlására is kiváló lehetőség volt.

Összegzés

Összességében véve rendkívül tartalmas időt tölthettem az INQUA Kongresszuson Dublinban, ami mind szakmai látóterem bővítéséhez, mind a kapcsolataim építéséhez nagyban hozzájárult. Részvételém a Tehetség Gondozási Tanács támogatása nélkül nem valósulhatott volna meg, a támogatást ezért ezúton is hálásan köszönöm.

Tisztelettel:

2019.08.02., Budapest

Páló Zsuzsanna
